

מ"ת 8347/04/14 - מדינת ישראל נגד מדחת מוחמד,רחאב שירין מחמד,אמג'ד ספדי,מחמוד אבו סנינה,נדים גרייב,עומר אסכאפי

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופטת נאוה בן-אור

מ"ת 8347-04-14 פרקליטות מחוז ירושלים פלילי נ' מוחמד(עציר) ואח'

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), עו"ד חיים פס	<u>המבקשת</u>
1. מדחת מוחמד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חאג' מופיד 2. רחאב שירין מחמד (עציר) 3. אמג'ד ספדי 4. מחמוד אבו סנינה 5. נדים גרייב 6. עומר אסכאפי	נגד <u>המשיבים</u>

החלטה (משיב 1)

הרקע הכללי להחלטה זו מפורט בהחלטתי מיום 23.4.14, המתייחסת למשיבים 4 עד 6. על מנת לקצר, יש לראות במפורט בפתח אותה החלטה חלק מהחלטה זו.

יצוין, כי כתב אישום נגד המשיבים, בלויית בקשה למעצרים עד לתום ההליכים נגדם, הוגש מלכתחילה גם נגד עו"ד אמג'ד ספדי. הדיון בבקשה נגד משיבים 4-6 התנהל ביום 10.4.14, ואילו הדיון בבקשה נגד משיבים 1-2 ועו"ד ספדי (משיב 3 בבקשה) נדחה, לבקשת באי כוחם, ליום 29.4.14. עם זאת, ולנוכח המסקנה אליה הגעתי בהחלטה מיום 23.4.14, ובה קבעתי כי הגם שיש ראיות לכאורה נגד משיבים 4-6 ניתן להורות על שחרורם בחלופת מעצר, הוסכם כי גם עו"ד ספדי ישוחרר, בלא דיון, מן המעצר בו היה נתון, על פי התנאים שנקבעו לשחרורם של חבריו. עו"ד ספדי שוחרר ביום 25.4.14. למרבה הצער, ביום 29.4.14 שם קץ לחייו בביתו.

אין חולק כי בבעלותו של משיב 1 משרד המכונה "משרד אל-קודס לשירות חוקתי ומסחר" (להלן - **המשרד**). את המשרד הקים בשנת 2011.

המשיב נעצר ביום 13.3.14 בחשד להשתייכות לארגון בלתי חוקי ופעילות במסגרתו. בהודעתו מאותו יום טען המשיב כי המשרד מתנהל מביתו בעיסווייה והוא עובד עם שני משרדי עורכי דין בעזה. האחד של מחמוד רג'בי והאחר של נהאל

אלפארה. משרדים אלה שולחים אליו שמות של אסירים שיש לבקר אותם ומצרפים לכל אחד משמות האסירים מכתבים מן המשפחה ו"דברים פרסומיים". את הודעות הדוא"ל שהוא מקבל מן המשרדים בעזה, הוא מעביר לעורכי דין (משיבים 3 עד 6) המקיימים את המפגשים עם האסירים. עורכי הדין מדפיסים את המכתבים שצורפו לשמות האסירים ולאחר הביקור אשר במהלכו הם אמורים להעביר את תוכן המכתבים לאסירים, הם מעבירים אליו את תשובות האסירים למכתבים אלה. המשיב שולח את התשובות שהוא מקבל למשרדי עורכי הדין בעזה. לטענתו באותה חקירה אין הוא יודע על מה כלואים אותם אסירים, אין הוא נוהג לעיין במכתבים אולם ככלל המדובר לטענתו בדרישות שלום מן המשפחות ולעיתים בחדשות מהאינטרנט. כך מסר באותה הודעה כי אין במכתבים הללו תכנים שעניינם פעילות ארגונית של החמאס והג'יהאד האיסלמי. ככל שנתפסו בכליו של עו"ד זה או אחר שנשלח מטעם המשרד לקיים ביקורי אסירים, מכתבים מן הסוג האמור, הרי שזו "בעיה" של אותו עו"ד.

בהודעה נוספת מיום 17.3.14 טען כי ישב עם עורכי הדין שנשלחו לקיים את הביקורים האמורים ואמר להם "לא להוציא חומר שיש בו משהו ביטחוני או הסתה ופוגע בביטחון המדינה ולאור זאת אני הייתי רגוע שאין כלום באגרות".

בהודעה מיום 25.3.14 הוצגו בפני המשיב האזנות סתר שבוצעו לשיחות שלו ובהן הוא נשמע משוחח עם אנשים שונים ובכללם אנשים מעזה המשתתפים לטענת המבקשת בארגוני טרור; שיחות עם עורכי הדין השונים שהיו מעורבים בפרשה; ושיחות עם אסירי חמאס בכלא הישראלי. השיחות עוסקות בין היתר בהעברת כספים ותכנים ארגוניים של ארגוני הטרור אליהם משתייכים אותם אסירים. המשיב לא הגיב באופן ענייני לדברים שהושמעו באזניו. יצוין כי באותה הודעה מכחיש המשיב כי הוא מכיר את האסיר עבאס אלסייד, על אף ששיחת טלפון בין השניים הואזנה והוצגה לו. עבאס אלסייד הוא יו"ר ארגון אסירי החמאס בבתי הכלא בישראל, השפוט ל-36 מאסרי עולם בין היתר בשל תכנון הפיגוע במלון פארק בנתניה בליל הסדר של שנת 2002.

העתקים של אגרות שהועברו על ידי משרדו של המשיב במהלך ביקורי אסירים, נתפסו העתקים שלהם בבית המשיב ובמחשבו. האגרות עוסקות בין היתר בתיאום שביתות רעב של אסירים ואחת מהן אף מכילה מסר מקודד שעל פי תכנון משתייך לעולם המושגים של ארגוני טרור.

כפי שציינתי בהחלטתי הנוגעת למשיבים 4 עד 6, בחומר החקירה מצויה חוות דעת מטעם שירות ביטחון כללי שנכתבה על ידי המכונה "אידי". מחוות דעת זו עולה כי הנהגת החמאס בכלא כוללת אסירים מאלה שעורכי הדין נתבקשו לשוב ולבקר אותם וכולם מחבלים השפוטים למספר ניכר של מאסרי עולם בשל פיגועים קשרים שהיו מעורבים בהם. העברת מסרים ארגוניים בין אסירי החמאס בבתי הכלא, בינם לבין עצמם או בינם לבין הארגון שמחוץ לכלא, היא העורק הראשי שבאמצעותו מצליחה הנהגת החמאס לנהל את ענייניה בבתי הכלא. בדרך זו נשמר הקשר ומשתמרת הזיקה הישירה בין מפקדת החמאס בכלא לבין הארגון. מאחר שנהלי שב"ס אינם מאפשרים יצירת קשר בין אסירי החמאס לבין החוץ, השימוש בעורכי דין היא אחת הדרכים להעברת מסרים.

טענת ב"כ המשיב היא כי המדובר בביקורים לגיטימיים של עורכי דין וכי לא פעם משתמשת הנהלת שירות בתי הסוהר בשירותים של עורכי דין על מנת לנהל משא ומתן עם אסירים כדי לסיים שביתות רעב. מכאן שאין המדובר במעשים בלתי חוקיים. עוד טען כי לא היה למרשו כל מושג שעורכי הדין מעזה משתייכים לארגונים בלתי חוקיים וכן טען כי עורכי הדין

שהועסקו על ידו מעולם לא אמרו לו כי העיסוק בהעברת האגרות על פי תכנן אינו חוקי. מאחר שעורכי הדין הם אלה היודעים את החוק, הרי שחזקה עליהם שהיו מאירים את עיניו והוא היה סוגר את המשרד לו העמידוהו על אי החוקיות הנטענת.

מסקנתי היא כי בידי המבקשת ראיות לכאורה לביצוע המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום. שילוב האגרות עם השיחות המואזנות מלמד כי המשיב היה ער לכך שהמדובר בהעברת מסרים ארגוניים ולא במסרים תמימים. אין צורך להיות בעל השכלה משפטית כדי להבין שתיאום שביתות רעב (להבדיל מסיוע לרשויות הכלא, לבקשתן, לנהל מו"מ להפסקתן) או העברת מסר מקודד הינו מעשה בלתי חוקי שתכליתו לשרת את ענייניהם של ארגוני הטרור אליהם משתייכים האסירים שזכו לאותם ביקורים. כך גם הימצאותו של המשיב בקשר עם גורמים בעזה המעבירים אליו אגרות בעלות תכנים מן הסוג האמור, יש בה כדי לבסס לכאורה את העבירה של מגע עם סוכן חוץ, שהרי הבין, לכאורה, כי המדובר במי שעוסק בענייני ארגון טרור ולא בעניינו הפרטי של אסיר זה או אחר.

מכאן שקמה עילת מעצר סטטוטורית המבססת את מסוכנותו של המשיב.

בעניינו לא מצאתי כי ניתן לשקול חלופת מעצר. ראשית, המשיב - כעולה מן הראיות לכאורה - הוא שניצח על הפעילות האינטנסיבית של ביקורי האסירים לשם העברת מסרים בינם לבין עצמם ובינם לבין הנהגת החמאס והג'יהאד האיסלמי שמחוץ לכלא. כאמור, הוא גם זה שעמד בקשר ישיר, כך על פי הראיות לכאורה, הן עם גורמי חמאס וג'יהאד איסלמי שמחוץ לכלא והן עם ראשי הארגון בכלא. בכך שונה עניינו של המשיב באופן משמעותי מעניינם של עורכי הדין ששחררו על ידי. ועל כל אלה, לחובתו של המשיב מספר הרשעות קודמות בעבירות מן הסוג המיוחס לו עתה. כך במרץ 2013 נדון לעונש מאסר בן 20 חודש בשל עבירה של השתייכות לארגון טרוריסטי; כך בספטמבר 2013 נדחה בבית משפט זה ערעורו בגין הרשעה בעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור עליה נדון לעונש של 11 חודשי מאסר; כך בספטמבר 2003 נדון לעונש של 8 שנות מאסר בגין עבירות של סיוע לאויב במלחמה והשתייכות לארגון טרוריסטי. בעברו הרשעות קודמות ישנות יותר משנת 2000 ומשנת 1990 גם הן בעבירות המשתייכות לאותו סוג. כל אלה מחזקים את המסוכנות הלכאורית הנובעת ממעשיו של המשיב כפי שבוססו בראיות לכאורה בהליך שלפניי.

נוכח כל אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014, בהעדר הצדדים.